

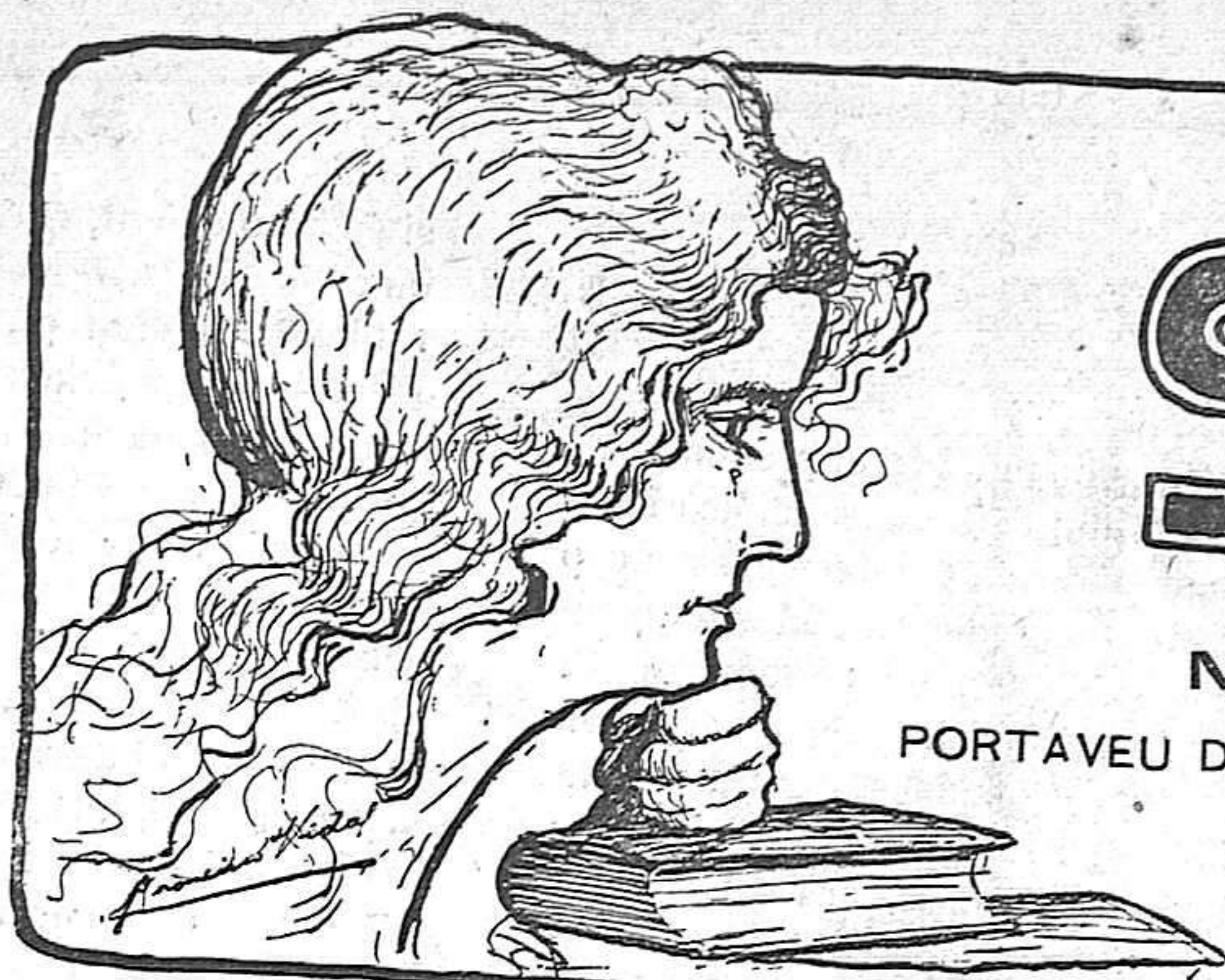
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :

Carretera de Girona, n. 23

Preu de subscripció:

4'50

pessetes l'any

SENY

MENSUAL

PORTAVEU DEL «CENTRE NACIONALISTA»

Any IV

Palamós, Juny de 1923

Núm. 38

ELS SEGADORS

ELOGIS

Per tot Catalunya es cantava l'himne nacional i encara a Palamós molta de gent no en sabia la to-nada ni la lletra. Més direm: que alguns fins potser no els haurien conegut en sentir-los. Al bell començament del segle, ens ajustàrem una quarantena de joves per crear una societat artística. Constituïrem un chor viril, no mancaren amadors de la literatura per comptar amb poesies i proses originals; tampoc lectors per declamar les obres dels grans escriptors catalans. I ja ens teniu armats de les belles armes, ensajant nostres cantúries en espaioses sales d'una casa mig enrunada de la Catifa. Preparàrem la primera festa amb una entusiasme juvenil que ja el voldriem veure en la joventut actual palamosina. I sa-beu quina fou la primera cançó dels nostres estudis en aquella primavera de 1901? *Els Segadors*, amb la vibrant harmonització d'En Morera. La novella societat se presentava valenta en aquells temps en que el *partido liberal* era amo i señor del partit de La Bisbal venent dues i tres voltes al gran partit republi-cà. *Els Segadors* varen ésser cantats en el Teatre Cervantes. Però la societat en formació no pogué passar de la primera festa, per tal com uns elements, que dos anys després, marcaven les candidatures amb la marca de l'esclau, posaren la cogula en nostre aplec de joventut. L'any següent fou l'any del port en què semblà que l'Estat Central donava a Palamós la panacea per a tota la vida; no en neguem la transcendència però un port és un mitjà de riquesa, no és la felicitat que la política centralista proclama-va ho hem vist palpablement en les fortes crisis que encara perduren.

En l'any 1904, tornàrem a ajustar-nos una colla de cantaires i *Els Segadors* és cantaren en les vetllades organitzades en el Casino *La Unión*. Però aleshores, no molestaven a ningú perquè eren con-siderats com qualsevol altra cançó popular. I com havia de molestar si els cacics, amb la marca de l'es-clau dominaven totalment; si cantar el *bon cop de fals* els feia riure als opresors del poble palamosí! Cants d'aficionats, esplais de quatre catalanistes sense la menor conseqüència, sense la més lleu torba-ció de l'imperi caciquil. De la quarantena de joves de l'any 1901, els més foren arrastrats per la corrent materialista; càlia viure, no podia haver-hi independència, somniar amb la llibertat política amb temps de marca de candidatures, era una follia. Els cacics tenien la representació dels partits centralistes; els re-publicans, encara que federals, sentien enveja de que un altre himne pogués llevar importància a la *Marsellesa*, símbol de la República espanyola.

I nosaltres, catalanistes de tota la vida cantàvem els *Segadors* en aquell erm patriòtic amb l'esperan-ça de que un dia o altre, veuríem brollar de les terroses enfangades la bona llevor.

En l'any 1913, l'ajust de cantaires prengué volada, convertint-se en orfeó. Era imprescindible tru-car a la porta del diner. Ens fou oberta, però clarament o velada, influenciaven els potentats perquè no és cantés l'himne polític. L'any 1910 hi havia hagut en nostre districte una campanya de catalanisme a la qual ja foren arrastrats a sa favor els antic cacics. En tots els pobles vorers el catalanisme ja estava or-ganitzat; Palamós encara estava dominat per catalans catalanòfols. El cantar *Els Segadors*, aleshores ja no feia riure els cacics. Hi veien el brollament de la llevor; hi sentien l'estrèpit d'una guerra.

L'Orfeó «Ocellada» no cantava *Els Segadors* per l'amenaça de mort econòmica que tenia a so-bre. No calia. El foc patriòtic s'arboraria un dia o altre. I així fou. En Desembre de 1917, s'organitzà el catalanisme palamosí, i com sia que de llavors ençà les incidències de lluita han devingut serioses i tras-cendents, fins al punt de que avui en dia ja no és possible la revifalla de l'antic caciquisme, addicte a tots els Governos Centralistes, la porta del diner s'és tancada hermèticament a l'Orfeó «Ocellada» o a tota institució que tingui essència nacional.

Ja és la massa del poble que defensa amb entusiasme l'ideal nacionalista.

I s'esdevé que amb la vinguda de l'Orfeó Popular Olotí, tot el públic congregat al Teatre Carmen demanà l'himne nacional.

Oh! com van regirar-se les entranyes d'aquells qui anys enrera s'enreien sornaguerament del cant dels *Segadors*. Senyors! Si és la mateixa cançó! Però és la sement que ha granat i això us omple l'àn-i-ma de fel. Què no us en recordeu que nosaltres erem befats quan votàveu els Villapadierna i els Conde de Villar i anàveu de bracet amb En Chapaprieta? *Els Segadors*, vibrant fortament, vos diuen que el vostre caciquisme ha acabat, que el poble és conscient, que el poble ja no comportarà que se li marquin les candidatures, que ja no espanten les amenaces de fam. El nacionalisme és vida. Tots els palamosins poden tenir llibertat i disfrutar d'independència. El nacionalisme ho porta.

I bé, ja ho veieu, gent d'odi. Us pensàveu matar l'Orfeó «Ocellada» donant-vos tots de baixa, creient que el diner és el tot. El diner no és res. L'Orfeó «Ocellada» viu i viu amb entera llibertat. Ara que no té el vostre lligam, ara cantarà els *Segadors* i els farà cantar a tot el poble, com ho feu l'Orfeó Popular Olotí.

Quin greu que dels sembradors de la primera llavor alguns ja no són en aquest món! Haurien dis-frutat, com disfrutàrem nosaltres en veure l'entusiasme de tot Palamós cantant l'himne nacional.

De les baixetes n'hi ha també una colla que són bonicoies. No cregui el lector que siguin petites com la filla del Carmesí; són d'una es-tatura que fa quedar bé a certs minyons qui, per pocs mil·límetres, han de fer el servei militar. Diu l'adagi que en els pots petits hi ha la bona confitura.

***

Una de les més xiroies és una de les més bellugadisses del ball; una rosa en cada galta, fresca com una maduixa a l'hora de l'alba, can-tadora de belles cançons, però més apassionada per la dança que per les cançons. Encara que sia enyoradissa no perd de sos llavis el gentil somris.

***

Semblant a la precedent per frescor i color, però no tant movedissa, també cantadora però no amb tanta afició; també dansadora però no amb tant de daler. A voltes els seus ulls grossos i rodons miren encantats, gairabé com espantats. Tot i ésser ben jove ja pensa en el viatge nupcial.

***

Més joveneta encara, viva, intel·ligent, amant de tota obra cultural, conreadora de la música, perfeta coneixedora del català.

Si per sa cara bonica és escaienta en el qua-dre de belleses, ella sempre serà escaienta en ciutat on es treballi intel·lectualment.

De casa seva surten una filera de noies agraciades. Una n'hi ha d'uns ulls negres i bri-llants verament enhartadors.

***

D'una moreneta de bonic dibuix, expressiva de fermesa de caràcter, de cabellera negra sem-pre estufada, polidament elegant tots dies, que si no conrea la música, sembla que està destina-da a sentir moltes melodies en la llar.

***

En les conreadores del cant, abunden les del tipo que avui descriuim. Una de fesomies fines i menudes, d'ulls negres claríssims; altra morena de cabell rinxolat, de mirada forta i fixa. En les que per altura hi contrasten, hi trobem es-velteses.

***

Es un mai acabar. Ara s'en presenten unes donzelles de cabell ros, de les quals una qui festeja, de boca gairabé sempre closa i posat seriós, apar una figura estrangera; altra, que jo no ho sé pas si te festejador, de cabellera estufada, cara plena, de cos desenrotllat.

(Continuarà)

Reformes polítiques

Amb inconsciència de la majoria dels catalans, va operant-se la reforma dels costums polítics. De ben poc temps data l'anomenament d'Espanya de totes les coses i idees vingudes d'enllà de l'Ebre. *Candidatura per a Diputats de les Corts d'Espanya* fou el rètol, en la última campanya, qui més impressionà la multitud. Les candidatures d'*Acció Catalana* foren totes redactades en Català.

Els veritables nacionalistes no es preocupen del Parlament *Español* sinó pels fets atanyens a nostra nació. Si en la generació d'En Cambó encara hi havien homes a qui feia pessigolles la vanitat de consagrar-se en el malanat Parlament *Español*, la generació següent que és l'actual joventut té aquella gloriosa consagració per no res. Ara, més que mai, es fan comprensibles les ràpides retirades dels Carner i dels Suñol d'aquell ambient que si no es necessita *para hacer la carrera política*, fastigueja al primer alè.

Amb tot, encara cova en el fons de l'ànima vulgar catalana una passió per als prestigis parlamentaris, com si fossin valors abraçadabràniques, i encara comprèn i admet el poble que hi hagin catalans republicans a qui enlluerni una cascada ministerial, i que per arribar a calar-se-la, llençin idees i afeccions i la pàtria entera com uns parracs inservibles.

És la tendència a una posició personal, goig vitalici.

Més el nacionalisme, perfeccionant els individus, execra els ambiciosos de diner i d'honor i que de la política fan escambell per obtenir-los i servir-los.

Avui en dia, ja no té per a nosaltres cap valor ni esperança el Parlament *Español*. No interessa saber el número de representants que Catalunya hi tramet. I, no res menys, els diaris netament nacionalistes hi dediquen llargues columnes. Indubtablement, s'ha de reformar. Amb que donguessin un extracte de ço referent a la nostra nació i dels grans esdeveniments que s'hi relacionen, n'hi hauria assats.

De les bofetades i dels impropis que es planten aquells senyors, tots enemics irreconciliables nostres, no en volem saber un borrall ni ens afecta en lo més mínim; de les intrigues i maquinacions polítiques que aquells abassegadors del poder unitari i opressor teixeixen a tot hora no en volem llegir ni una sola notícia.

Fins els pagesos de la nostra alta muntanya arriben a saber intimitats familiars dels personatges madrilenys. Els noms dels detentadors de la nostra llibertat són llegits cada dia per gairebé tots els catalans.

La reforma és precisa. Cal esborrar dels nostres periòdics les llargues i insulses columnes de la política centralista.

Al costat d'això en canvi, les noves d'expansió de Catalunya es tenen tancades amb una clau d'or. Pocs dies ha, un article valuósíssim d'En Joan Estelrich a *La Publicitat* esgranava una llarga tirallonga de noms de personatges i de periòdics afectes, a la nostra causa nacional; que ens va deixar com espaumats; tants n'hi havien en la llista i tants per a gairebé tothom desconeguts, que el cor del bon català restava trist i sagnant de que l'amor dels estrangers sigui encara només un gaudi per a un estol hermètic d'elegits.

Els noms de polítics nefastes han d'ésser canviats pels d'equívocs estrangers amants de la nostra nació, que fins els pagesos de la nostra muntanya els coneguin íntimament, que ja la mainada quan arribi a època de lectures serioses hi estigui familiaritzat.

No potser que, en llegir *La Publicitat* haguem de passar llargues columnes per alt, voldríem que fos llegible des de la capsalera fins al peu d'impremta.

Els bons nois

Fa alguns anys, es disputaven el predomini de la nostra vila dos partits; l'un, el republicà federal, l'altre un conglomerat de persones sense cap idiari determinat, fent algunes vegades de liberals, altres de conservadors i en certes ocasions de catalanistes i en aquest últim cas, quan veien que algun personatge nacionalista gaudia d'influències i podia servir-los per llurs interessos particulars, actuaven sempre de cara a llur caixa semblant més que un partit, una col·lecció de fulles seques, que giren d'entorn del vent que més bufa. Quan venien eleccions, els capitalistes se reunien a algun despatx particular i era fortament curiós, el sistema que tenien per conquerir els vots. Un senyor, amb les llistes electorals a les mans, llegia amb veu alta, nom per nom, tot el cens. Un Tal deia el llegidor, aquest és republicà fora, nó votarà per nosaltres; un altre, aquest és un BON NOI, apunta'l, votarà; altre, aquest és catalanista no hi ha res a fer; altre, aquest treballa a la meua fàbrica, votarà, aquest fa cara de «BON NOI» apunta'l. Així successivament repassaven tot el cens, fent-se una grossa llista de votants que els uns treballaran a llurs fàbriques i els altres eren classificats per ells de «BONS NOIS». Els resultats que obtenien a les eleccions eren esplèndits, puix quasi bé sempre les guanyaven, fallaven pocs: els uns per por de perdre el treball i els altres perquè no volien de cap manera perdre el títol de «BON NOI» que generosament, els hi atribuïen els potentats que eren els únics estanquers, amb dret per espendir aquests nomenaments.

L'any 1917 es fundà el nostre «Centre Nacionalista» desvetllant els sentiments patriòtics de la nostra vila i com per encant com si surés en l'ambient el desig d'independència, com si fos que tots els palamosins sentissin ànsies de llibertat, és varen treure de damunt seu la llosa de plom que els ofegava, desfent-se, en conseqüència, aquell partit que sense cap ideari, ni cap bandera política volia regir i regia els destins de la nostra vila. Com és natural el vici era vell i encara queden, no un partit, sinó algunes colles de BONS NOIS que no volen de cap manera perdre aquest títol, són els més tossuts i si fossin catalanistes els dirien reconsegats. Se reuneixen ells amb ells i quan si presenten a llurs reunions, algun senyor potentat, és curiós escoltar les converses. Si el senyor parla de política internacional, tots semblen Lloyd-Georges, si es tracta de menjar es senten grans cuiners, si el senyor ha fet bons negocis aquell dia i explica algun xisto seu, tots tenen l'obligació de riure encara que els xistos siguin estantíssos. L'home se'n va joiós, veient que encara hi ha BONS NOIS; se sent una espècie de super home, ja que ningú no el contradia, ni a casa seva ni a fóra, pren un caire de gran personatge que el voi demostrà sempre que té ocasió, sia amb converses, reunions o banquets. Ell pren la paraula en públic, i si hi ha algun altre que s'atraveixi també a demanar-la i es veu solament l'intenció de contradir-lo, llavors fillets de Déu, tot và enlaire, cadires, gots, tovallons, ampolles, els crits de «Fora» que «Calli» «Quina barra» surten del llavis dels «BONS NOIS» criden com a feres, fins que el que volia parlar, per educació i respecte calla i s'asseu per no donar un mal espectacle: Els «BONS NOIS» han guanyat una batalla, han fet mèrits, han demostrat la llur capacitat i el senyor els resta agraït.

Si l'Ajuntament fa obra administrativa, o bé alguna reforma de caràcter local, en benefici de tots els veïns, els «BONS NOIS» s'afanyen a dir al senyor «Això ho fan per vostè» «Es per odi que li tenen». «L'Ajuntament vol mortificar-lo». Amb aquestes frases, el fan riure amb una espècie d'agre-dolç, no sab mai ell si és volgut o avorrt, si és bó o dolent, si és savi o tonto. Estic segur que els «BONS NOIS» quan llegiran aquestes ratlles no tindran prou temps, per anar a dir-li «Veu lo que li deiem fins el periòdic SENY li porta odi». «Els catalanistes no el poden veure, li han posat la proa» ¡¡Infelissos, desgraciats, pobrets!! els nacionalistes tenim un concepte més enlairat de lo que és ciutadania, volem que tots els catalans sien lliures dels seus actes, desitjem que cada català gaudeixi de la màxima independència i que no s'ajupi davant de cap persona encara que aquesta ocupi una posició social envejable, volem retre solament homenatge a les persones que per llur talent o bé per actes patriòtics se'n facin mereixedors. Catalunya lliure de la plaga dels «BONS NOIS» marxarà triomfant vers els seus ideals redemptors.

Tots els catalans tenim un valor i aquest valor tenim el deure de cotitzar-lo amb dignitat i respecte en bé de la nostra Pàtria. El jorn que tots els catalans, emmotllin llurs actes tan particulars, com públics, amb entera llibertat, llavors podrem demanar i exigir que a Catalunya se li tornin les llibertats que li foren arreventades fent de la nostra terra un poble lliure, progressiu i civilitzat.

JORDI

Cròniques del Municipi

Sessió del 29 de Maig

S'aprova l'acta anterior.

Es llegida una instància d'En Josep Corominas Vives, en virtut de la qual, retira la renúncia del càrrec d'escribent auxiliar d'aquesta Secretaria, que prèvia sol·licitut li fou acceptada per aquest Ajuntament en la passada sessió. De la Corporació municipal, sentides algunes manifestacions de la Presidència, fan us de la paraula els senyors Fàbrega, Barnés, Torrent, Albalat, Pagès, Oliver i Lloberas, i s'acorda per unanimitat donar per presentada i admesa la renúncia de l'esmentat càrrec, rectificand se l'acord de la sessió anterior, donant a concurs la plaça de referència mitjansant informe de la Comissió de Governació.

Són llegides i aprovades dugues instàncies de D. Alexandre Vila, la primera demanant transformar una finestra en porta a una casa del carrer de Cervantes; l'altra, sol·licitant permís per a construir un empalm d'una cloaca. Per unanimitat li és concedit el permís, acordant-se ordenar a la Brigada Municipal l'arreglo de les obres que afecten a la via pública.

Llegida i aprovada altra instància de D. Montserrat Pujol, demanant l'arreglo d'una cloaca del carrer Orient, s'acorda donar ordres a la Brigada per llur arreglo.

Donada compte de dues cartes dels senyors R. Roch i Fills de Barcelona, o sigui de la casa constructora de la Bàscula Municipal, acusant rebut del 4.º i últim plaç satisfet i ofereix garanties per al seu bon funcionament, corrent a llur càrrec l'instal·lament de dit artefacte, quan aixís se li exigeixi per aquest Ajuntament.

S'aprova el Balanç.

Acte seguit i en compliment a lo previngut en els articles 66 i 67 de la vigent Llei municipal per a la formació de la Junta de Vocals associats en aquest Districte determina que el nombre de seccions siguin cinc, elegint tres vocals les quatre primeres i dos vocals la quinta secció, a qual efecte i per a exposició al públic en terme de vuit dies, s'aproven les respectives llistes, procedint-se el sorteig en la forma previnguda en l'article 68 de la citada Llei municipal.

Ampliant l'acord de la sessió anterior i després de llegir dugues cartes de la Comissió informativa de l'Ateneu Empordanès de Barcelona i

una del Mestre de Rubí D. Martí Tauler Pruneda, encaminades al foment del turisme i al fi de convertir a Palamós en colònia veranejanta, l'Ajuntament, fetes breus consideracions dels Srs. Fàbrega, Torrent, Albalat, Lloberas, Barnés, Pagès i la Presidència, acordà per unanimitat facultar àmpliament a dita Comissió, per a que adquireixi una dotzena de clixés fotogràfics que satisfarà aquest Ajuntament per dar a conèixer les belleses de la Costa Brava, a fi d'ésser publicades en periòdics i revistes d'entitats excursionistes, no solament a les catalanes sinó que a les de les demés regions ibèriques.

Al mateix temps s'acorda remetre a l'Ateneu Empordanès la fulla remesa, continguent les circumstàncies i condicions amb què els propietaris d'edificis i cases d'aquesta localitat, es trobin disposats a cedir-les a lloguer als veranejants, agraint la corporació municipal els bons propòsits de la dita Associació, encaminats a proporcionar a n'aquesta població noves fonts de riquesa.

Per últim a proposta del Sr. Oliver i després d'algunes manifestacions de quants regidors assistiren a la sessió, aixís com també del Sr. President, l'Ajuntament per unanimitat acorda sol·licitar al Govern l'indult del soldat Arnald Corominas Vidal, condemnat per un Consell de Guerra i que es troba actualment complint la condemna en el penal d'Ocanya, prov. de Toledo. Vista l'unanimitat i les frasses de sentiment i humanitarisme pronunciades pels senyors regidors, el Sr. Oliver dona les gràcies a l'Ajuntament que deixant apart certes apreciacions partidistes i intolerants, s'associa a l'acte de pietat i misericòrdia.

Sens cap més assumpte a tractar s'aixeca la sessió.

Sessió del 7 de Juny

Queda aprovada l'acta anterior.

Seguidament i per unanimitat queda aprovat el repart de cloaques i alcantarilles corresponents a l'actual exercici de 1923-24, el qual als efectes d'exàmen i reclamació quedarà exposada al públic, per terme de vuit dies, en la Secretaria Municipal.

Va donar-se compte i quedà l'Ajuntament enterat d'un telegrama de l'Exm. Sr. President del Consell de Ministres, contestant a un altre d'aquesta Alcaldia elevat en virtut de l'indult acordat per aquest Ajuntament, del soldat Arnald Corominas, condemnat en el penal d'Ocanya.

Aixís mateix queda enterat l'Ajuntament d'una carta de l'Inspector provincial de la 2.ª zona.

Al mateix temps queda enterat l'Ajuntament, d'una carta del senador per aquesta província D. Bartomeu Trias i Comas, oferint els seus serveis.

A continuació es dona compte d'una carta de la delegació en Girona, de la Societat «Energia Elèctrica de Catalunya».

Acte seguit i llegida la primera es dona compte d'una altra comunicació de l'expressada societat, éssent llegida.

S'aprova el balanç setmanal.

Seguidament prèvies les facultats i requisits preceptuats en els articles 66, 67 i 68 de la vigent Llei municipal, va procedir-se al sorteig dels vocals Associats que en unió de l'Ajuntament devien formar la Junta municipal d'aquest Districte en l'actual exercici de 1923-24, havent sigut designats en sorteig, elegits i proclamats, els senyors següents:

Secció primera

Don Josep Estragués i Pellicer.

- > Carlos Llobet i Sali.
- > Santiago Prats i Clara.

Secció segona

- > Josep González i Sanchez.
- > Joan Esbert i Fàbregas.
- > Joan Garrell i Lloveras.

Secció tercera

- > Tomàs Font i Romaguera.
- > Josep Guillem i Hernera.
- > Segur Català i Roger.

Secció quarta

- > Félix Marull i Ametller.
- > Narcís Llonch i Miró.
- > Joan Camós i Cabruja.

Secció quinta

- > Josep Barnach i Ribot.
- > Pere Roldós i Duxans.

A qual Srs. als efectes de l'art. 69 de l'esmentada Llei, se comunicarà la seva designació per si tenen excuses legals que presentar, fent-se també públic aquest acord a fi de que puguin formular-se les reclamacions oportunament.

Després de fer us de la paraula respecte el particular varis regidors, s'aixeca la sessió.

Sessió del 14 de Juny

Donada compte d'un ofici de l'Alcaldia de Palafrugell, relatiu al cobro del fluit elèctric en aquella població i en el que se manifesta que el quilovat es paga a 0'70 ptes.; queda l'Ajuntament enterat.

A continuació i prèvia la seva lectura l'Ajuntament acorda per unanimitat, aprovar el plec de condicions per obter a la subhasta de l'arrendament de l'arbitri sobre «Pesas i Mides», en l'actual exercici de 1923-24 i en el pròxim 1924-25, designant-se al regidor Sr. Barnés, per a que en unió del Sr. Alcalde, Tinent o regidor, al que elegixi, presideixin la subhasta, el dia en que aquesta hagi de tindre lloc.

Seguidament queda aprovat també per unanimitat, el plec de condicions per obter a la subhasta del servei de transports de carn desde l'Escorxador Municipal al domicili dels cortants, durant l'actual exercici 1923-24, i en el pròxim 1924-25, designant-se aixís mateix el regidor senyor Barnés, per a formar part de la Mesa Presidencial.

Després i prèvia lectura fou igualment aprovat el plec de condicions per a la subhasta del servei de recollida de basures dels veïns d'aquesta població i desperdici dels mercats públics durant el terme de 3 anys, a partir del 1.er de Juliol pròxim, designant-se al mateix regidor Sr. Barnés.

S'aprova el balanç setmanal. Per últim el senyor Lloveras formula un prec encaminat a que és sol·liciti a la Quefatura d'Obres Públiques, de la província, la prompte col·locació de la grava que es troba preparada ja, per l'afirmat del troç de carretera de Palamós a St. Feliu de Guixols, ademés prega és treguin alguns pilons de terra que hi ha en la carretera de Palamós a Girona, especialment els d'aquí a St. Joan. S'acordà atendre a lo manifestat i s'aixeca la sessió.

Sessió del 21 de Juny

S'aprova l'acta anterior.

Queda per unanimitat aprovada una instància de D. Josep Planas, demanant permís per emblanquir i arreglar les cases núms. 29 i 31 del carrer Major.

Llegida i aprovada una instància de D. Armand Camós, demanant col·locar un alambrat en una casa del carrer de Còrcega.

Se dona compte de dues comunicacions de les Alcaldies de Girona-La Bisbal, relatives al cost del fluit elèctric:

A continuació el senyor Alcalde dona compte de que per el representant d'aquest municipi en la capital, se li havia remés un xec important 24.325 pessetes, procedents de recàrregos municipals, que amb arreglo de l'art. 7 de la Llei substitutiva de Consums, deu ingressà aquest Ajuntament.

S'aprova el balanç setmanal.

Donat compte del dictàmen de la Comissió de Governació d'aquest Ajuntament per a la provisió del càrrec d'Escribent Auxiliari d'aquesta Secretaria, a petició del Sr. Albalat, s'acorda deixar-ho pendent de resolució per a una pròxima sessió.

Després prèvies les formalitats reglamentàries va procedir-se al sorteig de les dues vacants hagudes de la Junta Municipal, van quedar elegits D. Joan Espier i Charles i D. Josep Chaves de Sanjosé.

Per últim al demanar el concejal Sr. Oliver que el Sr. Alcalde expliqués els motius perquè havia dirigit certa comunicació al Sr. President del sindicat «La Razón», en virtut de la vaga plantejada per els obrers de la secció de discs, al contestar-li la Presidència que siguent l'assumpte a tenor de l'art. 200 de la Llei Municipal, de la seva exclusiva competència i per tant independent de l'Ajuntament, no podia admitir tals preguntes encaminades únicament a censurar actes dels quals ell s'en feia absolut responsable (?) va produir-se una acalorada discussió, en la qual intervingueren i censuraren l'actitut del Sr. President els regidors senyors Torrent, Barnés i Fàbrega sostinguent que l'impedir que parlés el Sr. Oliver consistia una manifesta desconsideració a un Sr. regidor, que tenia perfecte dret a formular la pregunta, cosa que nega el Sr. Alcalde, manifestant que la desconsideració ha partit en tot cas del Sr. Oliver, per no haver-li anunciat anticipadament la pregunta, i com que els regidors expressats insistissin en llurs paraules de protesta, i desistís el Sr. Oliver de formular-la, una vegada calmats els ànims, el Sr. President, aixecà violentament la sessió.

Sessió del 28 de Juny

S'aprova l'acta anterior.

Donada compte de dues factures perteneixents a D. Zoilo Costart i a D. Vicens Coll, per serveis municipals, importants 87 pts. i 55'50 pts. respectivament, després d'una objecció del Sr. Torrent, l'Ajuntament acorda per unanimitat que en lo successiu els comptes sigin llegits en sessió i després passats a informe de la Comissió d'Hisenda per ésser discutits i aprovats oportunament.

A continuació queda l'Ajuntament satisfactoriament enterat de un B. L. M. del Sr. Subsecretari de la Presidència del Consell de Ministres D. Eugeni Barroso, relatiu a la petició d'indult que feu aquesta Corporació municipal del soldat Arnald Corominas Vidal, condemnat per un Consell de Guerra i que actualment es troba en el penal d'Ocanya.

Igualment queda enterat l'Ajuntament d'un ofici de la Comissió de l'Ateneu Empordanès, donant les gràcies a n'aquest Ajuntament per l'acort adoptat de pagar els gastos de l'adquisició d'alguns clixés de la nostra vila, aiximateix com dels datos dats per alguns vehins de Palamós respecte el lloger de les cases als veranejants.

Queda aprovat el balanç.

Acte seguit queden per unanimitat adoptats els acorts següents:

1.er Quedar enterada la Corporació que el dia 26 de Juny va tindre lloc el remat del servei de transport de carns desde l'Excorxador al domicili dels carnicers de la localitat i del servei de recollida de bassures, sense que contra els mateixos s'hagi fet cap reclamació.

2.^{on} Declarats valeders dits remats en virtut dels quals s'adjudicà el servei de transport de carns i recollida de bassures.

3.er Declarar que les adjudicacions provisionals dels remats, es converteixin en difinitives a favor de D. Ginès Reinès i Domingo, prèvies les formalitats legals.

Seguidament mitjançant la vènia de la Presidència, el subscrit secretari donà lectura de l'escrit següent:

= Proposició =

Els regidors que subscriuen, vista la conducta observada per la Presidència en la sessió anterior, quina, abusant de la seva autoritat, impedí que un regidor, en ús del seu perfecte dret, formulés una pregunta a la mateixa i que aquesta en aixecant violentament la sessió va impedir que altres regidors tinguessin ocasió de formular altres preguntes o de presentar proposicions relacionades amb assumptes d'interès general de la població, tenen l'honor de trametre a la deliberació i aprovació de l'Ajuntament la proposició següent:

"Que consti en acta la protesta més ferma de la Corporació Municipal, per l'abús que sistemàticament ve fent la Presidència de les atribucions que li concedeixen les lleis, en perjudici de les concedides i reconegudes als Ajuntaments i als seus components, i declarar que en virtut de la conducta intolerable i abusiva de la Presidència l'Ajuntament respondrà dignament a les provocacions presidencials, defugint tota responsabilitat per les pertorbacions que aquella incalificable conducta pogués portar en els afers municipals en general." =Cases Consistorials a 28 de Juny de 1923.= J. Fàbrega, Francesc Torrent, Miquel Bardera, Pere Lloveras, Conrad Barnés. =

Llegida que fou la proposició, passà a defensar-la el Sr. Fàbrega, manifestant que la presentació de tal, fou deguda a que en la passada sessió el Sr. Alcalde impedís que el Regidor Sr. Oliver, en ús del seu perfecte dret, formulés una pregunta a la Presidència, i per tant, els regidors firmants no toleraven la tal actitud, ademés de les protestes fetes del senyor Alcalde; demana que sigui la mateixa discutida i aprovada.

El Sr. Torrent intervé en el debat manifestant que la firma que ostenta el peu de la proposició presentada, el relleva a fer ús de la paraula, però que apesar d'això, no podia menys que fer constar la seva protesta per la actitud del Sr. Pre-

sident, ja que l'impedir com o feu en la sessió passada que un regidor fes ús de la paraula ni pogués formular una simple pregunta, amb el pretext que ja sabia d'antemà de lo que anava a tractar, constituïa una desconsideració a totes llums intolerable ja que amb això entrà en el terreny de les suposicions, i això ni éll, ni l'Ajuntament no pot consentir que per la Presidència és vingin practicant tals procediments, per qual motiu existeix raó sobrada per haber presentat la proposició de referència.

Els Srs. Barnés i Bardera s'adhereixen en absolut a les manifestacions dels Srs. Fàbrega i Torrent insistint en que la expresada proposició deu ésser discutida i aprovada.

El Sr. Albalat impugna la proposició presentada per la majoria federal nacionalista, per trobar-la destituïda de tot fundament i ser altament partidista, ja que la mateixa no té altra finalitat política. Felicita en nom propi i en el de la minoria radical del Consistori al Sr. Gafas, per els teso i l'energia amb que ha defensat sos drets i privilegis.

El Sr. Darder intervé fent similars manifestacions que el Sr. Albalat.

Intervé també en el debat el senyor Oliver, fent constar que si en la sessió passada no formulà la pregunta al *permetir-li* la Presidència «al donar-li la gana», no va tenir a bé practicar-la pels motius invocats per el senyor Alcalde en la seva contestació.

En aquest estat de coses el senyor Gafas deixa la Presidència i surt del saló Consistorial, passant-la a ocupar el 1.er Tinent D. Josep Fàbrega, demanant el senyor Albalat que sigués llegit l'article 200 de la vigent Llei Municipal, per justificar el procedir del senyor Gafas.

Llegit que fou dit article l'Albalat abandona també el Saló de Sessions, al veurer l'actitud de la majoria de volguer que fos votada la proposició.

El Sr. Darder insisteix en preguntar al nou President, si el Sr. Alcalde obrà o no baix la Llei, a lo que li contesta el Sr. Fàbrega que obrà arbitràriament.

Després de declarat per la Presidència i a proposta del Sr. Torrent, suficientment discutit l'assumpte, és passa a votació la proposició que és aprovada íntegrament per sis vots dels Srs. Torrent, Lloveras, Barnés, Bardera, Oliver i la Presidència, contra dos dels Srs. Darder i Pagés. Acabada la votació entren novament al Saló els Srs. Gafas i Albalat passant el primer a ocupar són lloc, fent al mateix temps un petit discurs, diguent que ell continuarà en la forma que ha anat fent-ho i respectant als Srs. regidors.

Per últim el Sr. Fàbrega sol·licita del Sr. President li permeti donar lectura a uns escrits dels quals ja éll en tenia coneixement, contestant-li el Sr. Alcalde que en la forma que és troben dirigits els documents aludits no pot permetre la llur lectura, per ser únicament éll, qui porta la representació oficial del Consistori i no pot permetre en cap modo ingerències estranyes; a lo que contesten els Srs. Fàbregas i Torrent que és una apreciació errònia i arbitrària per tindre els regidors tota llur representació, per qual motiu, la negativa del Sr. President va encaminada a que el poble de Palamós no coneixi les gestions que en són profit ve exercint el Diputat a Corts per el Districte En Salvador Albert, com és l'arregle de l'Escollera i el Port; a lo que objecta el Sr. President que tal Diputat deuria ésser el primer en saber que els escrits donant compte a l'Ajuntament del resultat de llurs gestions és a l'Alcalde a l'únic que deuen ésser dirigits. El Sr. Fàbrega diu que l'actual president és Alcalde del Rei, no l'Alcalde popular i per això el digne Diputat no hi vol sapiguer res.

Després de llarga discussió en la que el senyor Fàbrega si no llegint, parlant dona compte del comunicat aludit, s'aixeca la sessió.

LLORENS CASTELLÓ - PALAMÓS

URIARTIL

Nom registrat de la *Piperacina Dr. Grau*

ARTRITISME - REUMA - GOTA - MAL DE PEDRA - ARENILLES

: : CIÀTIQUES - NEURALGIES : :

Es el millor dissolvent de l'acid úric

CONSULTORI I CLINICA MEDIC - QUIRURGICA

de ELISEU JUBERT i JOAQUIM JUBERT

Malalties de les CRIATURES

Malalties de la PELL

GIRURGIA INFANTIL - GIRURGIA ORTOPÉDICA

Plaça de l'oli - 1, pral.

GIRONA

Telèfon núm. 205

A. DUCROS. -- Cerbere
TRANSPORTS INTERNACIONALS

Representant: **JOSEP CAMÓS**
Marina, 9 PALAMOS Telèfon, 79